

سورة جمعه

مدنی ۱۱ آیه

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

آنچه در آسمانها و زمین است خداوند را که فرمانروا [ی هستی]، و بسیار باقداست و توانای شکست ناپذیر و حکیم است، [به پاک بودن از هر عیب و نقصی] می ستایند (۱) اوست که در بین مردم درس نخوانده پیامبری از خودشان برانگیخت تا آیاتش را بر آنان بخواند، و پاکشان سازد و کتاب و معارف استوار و سودمند به آنان بیاموزد، مسلماً آنان پیش از این در گمراهی آشکاری بودند (۲) و [نیز او را بر] مردمی دیگر که هنوز به آنان نپیوسته اند برانگیخت، او توانای شکست ناپذیر و حکیم است (۳) این [موهبت نبوت]، احسان خداوند است که آن را به هر که بخواهد عطا می کند، و خداوند دارای احسان بزرگ است (۴) مثل کسانی که [عمل به] تورات به آنان تکلیف شده، سپس به آن عمل نکردند مانند خری است که کتابهایی را حمل می کند، بد است سرگذشت مردمی که آیات خدا را انکار کردند! خداوند کسانی را که ستم روا داشتند هدایت نمی کند (۵) بگو: ای یهودیان! اگر گمان می کنید که فقط شما دوستان خدا بید نه [دیگر] مردم، چنانچه راست گوید آرزوی مرگ کنید! (۶) ولی آنان به سبب گناهمانی که همواره مرتکب شده اند هرگز آرزوی مرگ نمی کنند، خداوند به [وضع و حال] ستمکاران آگاه است (۷) بگو: بی تردید مرگی که از آن می گزید سرانجام با شما ملاقات خواهد کرد، سپس به سوی دانای نهمان و آشکار بازگردانده می شوید، و به اعمالی که همواره انجام می دادید آگاهتان می کند (۸)

ای مؤمنان! چون روز جمعه برای نماز ندا دهند پس به سوی ذکر خدا بشتابید، و خرید و فروش را رها کنید! این برای شما بهتر است اگر دانا باشید (۹) چون نماز پایان گرفت در زمین پراکنده شوید و جویای احسان و روزی خدا باشید! و خدا را بسیار یاد کنید تا پیروز شوید (۱۰) چون تجارت یا سرگرمی و تفریحی را ببینند به سوی آن متفرق می‌شوند، و تو را درحالی که [برای خواندن خطبه] ایستاده‌ای رها می‌کنند! بگو: آنچه نزد خداست از سرگرمی و تفریح و تجارت بهتر است، و خداوند بهترین روزی‌دهندگان است (۱۱)

سوره منافقون

مدنی ۱۱ آیه

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

چون منافقان نزد تو آیند می‌گویند: گواهی می‌دهیم که تو یقیناً فرستاده‌ی خدایی. خداوند می‌داند تو فرستاده‌ی او هستی ولی خداوند گواهی می‌دهد که مسلماً منافقان دروغ‌گویند (۱) سوگندهایشان را سپری قرار داده‌اند پس [دیگران را] از راه خدا بازداشتند، بد است آنچه را همواره انجام می‌دهند! (۲) این بدان سبب است که [نخست] ایمان آوردند سپس کافر شدند، در نتیجه بر دل‌هایشان مُهر [عدم فهم حقایق] زده شد، نهایتاً نمی‌فهمند (۳) چون آنان را ببینی اندامشان تو را شگفت‌زده می‌کند، و اگر سخن بگویند [به علت جذابیت در گفتار] به سخنانشان گوش می‌دهی، درحالی که گویی چوب‌های خشکی هستند که [به دیوار] تکیه داده شده‌اند، هر فریادی را به زیان خود می‌پندارند، اینان دشمن‌اند، از آنان برحذر باش! خدا آنان را بکشد! چگونه آنان را منحرف می‌کنند (۴)